

عنوان مقاله:

پهنه بندی خطر زمین لرزه با روش تحلیل چندمعیاره ی فضایی

محل انتشار:

فصلنامه جغرافیا و توسعه، دوره 9، شماره 21 (سال: 1390)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسنده:

خلاصه مقاله:

حرکت گسل ها باعث رها شدن انرژی ذخیره شده، بروز زلزله، تلفات جانی و خسارت های مالی فراوان به ویژه در مناطق شهری می شود. در این راستا مدل فضایی چند معیاری، که دارای ساختاری تحلیلی بر مبنای مکان می باشد، می تواند به طور نامحدود متغیرهای رخداد زمین لرزه را با ارایه ی وزن های درون گروهی و بین گروهی بررسی نماید. این مدل بر اساس ارزیابی چند متغیره که در علوم ریاضی و آمار برای تحلیل بین متغیرهای مختلف به کار می رود، فراهم شده است. از آنجایی که در برآورد توان لرزه خیزی یک محیط عناصر و عوامل متفاوت فراوانی تاثیرگذار هستند در نتیجه اثر هر کدام از پارامترها، بر روی توان لرزه خیزی محیط متفاوت است. ارزیابی چند متغیره فضایی، توان همدیده بانی همه ی عناصر و عوامل موثر در برآورد توان لرزه خیزی را به صورت یکجا دارا است و نتایج مطلوب و منطقی را به صورت مکانی و نقشه ارایه می دهد. در این پژوهش با استفاده از این مدل و استفاده از اطلاعات زمین مرجع موجود و همچنین استفاده از تئوری های حاکم در خصوص پتانسیل رخداد زمین لرزه در محیط، رخداد زمین لرزه در استان کردستان به تفکیک شهرستان پهنه بندی شده است. در مجموع از تمام مساحت استان ۲۳/۲۶ درصد در پهنه با خطر بالا، ۶۵ درصد در پهنه با خطر پایین قرار می گیرد. نتایج نشان می دهد که نوار غربی در پهنه با خطر بالا، نوار مرکزی در پهنه با خطر متوسط و نوار شرقی در پهنه با خطر کم واقع شده است. پارامترهای مورد استفاده در این پهنه بندی شامل تعداد گسل، فاصله از خطوط گسل، جهت گسل، کانون های رخداد زمین لرزه، بررسی تمام ویژگی های برداشت شده از یک نقطه ی کانونی لرزه ای مانند بزرگای زمین لرزه، عمق رخداد زمین لرزه، تراکم زمین لرزه در یک محیط و وضعیت ساختار لیتولوژیکی می باشد.

کلمات کلیدی:

استان کردستان، ارزیابی چندمتغیره ی فضایی، پهنه بندی، زمین لرزه، ژئومورفولوژی شهری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1476911>

